

ಹಾಕುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಬರಹದ ಜಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರತಿ ಲೇಖಕನಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಬರಹದ ವಿಧಾನವಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕುರಿತು ಸ್ಥಳಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಿತ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಅಪರೂಪದ್ವಾಗಿ, ಅಂತಕರಣವನ್ನು ಕಲುಹವಯೆ ಕಾಣುವ ರೂಪಕ, ಪ್ರತಿಮೆ, ಚಿಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಸೋಣಿ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮನದಜ್ಞಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಗಾದ ಹಾಳೆಯೆಲ್ಲೇ, ನೋಡುಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲೀ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ದಚ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಯಾವುದೂ ಫಟಕನೆ.

ಸಂಗಿಯೋಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತೂದುತ್ತದೆ.

ಇವೆಲ್ಲ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುದೆ ಅಸಂಬಂಧ ಕಾಲಫ್ರಾಚ್ ದಲ್ಲಿ, ಸಮಯದ ಪರಿವೆಯಲ್ಲಿದೆ ಜರುಗುವ ಬಿಡಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಾಕ್ಯಸರ್ವರ್ಥ, ಅಸಂಗತ ಅಂಶಗಳು, ಹೊರಿಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳೋಂದಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಂಬಂಧ ಸಾಧಿಸಿ ೒೧೯೯ ಕಥೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ದಿಫ್ಫರೆಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ನಿಧಾನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ಮುಗಿದಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏಳಿಂಟು ವರ್ಣಗಳೇ.

ಆಗಿರುದುಂಟು.

ಕಥೆ ಬರೆಯುವ ಮೌದಲು ನಡೆವ ಕಲ್ಲನೇ ವಾಕ್ಯವಾಗಳ ಜೋಡನೆ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣದ ಹುಡುಕಾಟ, ವಿಸಂಗತಿಗಳ ಹೊಂದಾರ್ಥಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೇ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ನಿಗ್ಧವೆಂದು ಲೇಖಕನ ಕ್ಷೇಮೀರ ವರ್ತಿಸಿ ಬೆಳೆದರೂ, ಕಥೆ ಬರೆಯುವಾಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವತ್ತೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ. ಕಥೆ ಮತ್ತು ಕಥಾಪಾತ್ರಗಳಿಗೂ, ಬರೆಯುವವನಿಗೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆತನೆನಿದ್ದರೂ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಥೆ ಮುಗಿದದ್ದೇ ನಿತ್ಯದ ಜಂಜಡದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಲು ತೆರಳಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ, ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಂದಾಗಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಮ್ಮೆದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಜಟಿಲವಾದುದು, ಸಾಂಪರ್ಯದ್ವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಲೇಖಕ ಹೇಳಿಸುವ ಸ್ವಜನೀಯಲೇ, ವಿವೇಕನೆ, ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಬದುಕಿನ ಬಧ್ಯತೆ, ತನ್ನಯಿತೆ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥಗಳು ಒಂದು ಕಥೆಯ ಯಶಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಗುಣಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಭೆಯೋಂದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಾಗದು. ಕೌಶಲ, ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮ, ಕಾರ್ಯಾಭಿಲ್ಲಿ ಸಹನೆ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯ.

★★★

ನನ್ನ ಕಥೆಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ಆಶಯ—ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ವಿಶಾಲನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಕಥೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ, ಅಯಾಮ, ಕಥಾನಕ್ತಮ, ಉಚ್ಛರಣೆಗಳು

ಲೇಖಕನಿಗೆ ಓದುಗ

ಯಾವಾಗಲೂ ಅಗೋಂಡರ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿವ ಈ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗಿದ್ದರೇನೇ ಬೆಂಸು. ಇಂಥ ಸೂರಾರು ಅನಾಮಿಕ ಅಗೋಂಡರ ಓದುಗರನ್ನು ಕಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪುವುದಷ್ಟೇ ಲೇಖಕನ ಕೆಲಸ.

